

اوتیسم (در خودماندگی) چیست؟

واژه اوتیسم، از دو بخش تشکیل شده است: اوتوس یعنی خود و ایسم یعنی گرایش. اوتیسم یعنی خودگرایی و عدم توجه به محیط اطراف. این واژه، از زبان یونانی وارد زبانهای مختلف شده است.

اوتیسم یک شرایط پیچیده عصبی-رفتاری و شامل اختلالاتی در تعاملات اجتماعی و رشد کلامی و مهارت‌های ارتباطی همراه با رفتارهای تکراری و سخت است و به دلیل گستردگی علائم بیماری آن را اختلال طیف اوتیسم (ASD) می‌نامند. این اختلال شامل اختلال در طیف وسیعی از علائم و مهارت‌ها در سطوح مختلف است.

علائم این اختلال معمولاً در سه سال اول زندگی بروز می‌کند و برخی از کودکان از بدو تولد این علائم را نشان می‌دهند. برخی دیگر ابتدا نرمال به نظر می‌رسند، اما از ۱۸ تا ۳۶ ماهگی به یکباره علائم این اختلال را نشان می‌دهند. به هر حال اکنون مشخص شده است که در برخی افراد علائم ناهنجاری‌های ارتباطی تا وقتی در جامعه حضور نیابند نشان داده نمی‌شود. اوتیسم در پسران چهار برابر بیش از دختران مشاهده می‌شود و هیچ محدودیت نژادی، قومی یا اجتماعی ندارد، میزان درآمد خانواده، سبک زندگی یا تحصیلات نیز بر کودکان مبتلا به اوتیسم هیچ تأثیری ندارد.

علت به وجود آمدن اختلال اوتیسم چیست؟

علت مشخصی برای اختلال اوتیسم کشف نشده است؛ اما احتمال تأثیر عوامل ژنتیکی و دارویی در بروز این اختلال

وجود دارد. در بعضی از خانواده‌ها مشاهده شده است که این اختلال نسل به نسل انتقال پیدا می‌کند. در موارد دیگر می‌توان به مادران بارداری اشاره کرد که در زمان بارداری دچار اختلال‌های عفونی می‌شوند و نوزاد مبتلا به اختلال اوتیسم شده است. به عنوان مثال، وقتی یک زن باردار داروهای خاصی مانند داروهای دیابت، چاقی مفرط و مسکن‌ها را مصرف کند، احتمال ابتلای کودک او به اختلال اوتیسم بالا می‌رود.

دیگر علت‌های اختلال اوتیسم (که هنوز به اثبات نرسیده) شامل: یک اختلال متابولیک مادرزادی ناشی از عدم حضور یک آنزیم، سرخچه، زندگی ماشینی و عوامل ناشی از آن مانند استرس، رژیم غذایی، تغییرات مجرای گوارشی، مسمومیت با جیوه، عدم استفاده از ویتامین‌ها و املاح و حساسیت به واکسن است.

اوتیسم چگونه تشخیص داده می‌شود؟

اگر کودک علائم اوتیسم را داشته باشد، دستورالعمل‌هایی وجود دارد که پزشک از آنها استفاده می‌کند تا بیماری را تشخیص دهد. این دستورالعمل، علائم را به سه بخش اصلی تقسیم می‌کند:

۱. تعاملات و روابط اجتماعی. به عنوان مثال، ممکن است کودک شما قادر بر برقراری تماس چشمی نباشد. افراد مبتلا به اوتیسم ممکن است برای تشخیص احساسات دیگران مانند درد و غم به زمان بیشتری

نیاز داشته باشند و به سختی این احساس را در دیگران تشخیص دهند.

۲. ارتباطات کلامی و غیرکلامی. به عنوان مثال، یک کودک مبتلا به اوتیسم ممکن است که هرگز حرف نزنند. یا ممکن است در اغلب موارد یک عبارت خاص را بارها و بارها تکرار کند.

۳. محدودیت در علاقه مندی به بازی‌ها و فعالیت‌ها. به عنوان مثال، کودکان کوچک‌تر به جای بازی کردن با کل اسباب بازی تنها بر بخشی از آن تمرکز می‌کنند. کودکان بزرگ‌تر و بزرگسالان مبتلا به اوتیسم ممکن است تنها به موضوعات خاصی علاقه نشان بدهند. همچنین کودک باید آزمایش‌های شنوایی سنجی و چند آزمایش دیگر را نیز انجام دهد تا مطمئن شوند این علائم به دلیل بیماری و یا اختلال دیگری به وجود نیامده باشند.

روش‌های درمانی اختلال اوتیسم چیست؟

برای درمان به یک تیم متخصص نیاز است که متشکل از افراد زیر است:

- متخصص رشد در اطفال: این فرد می‌تواند مشکلات سلامتی و رشد در کودکان را درمان کند.
- روانپزشک کودک: این فرد می‌تواند در تشخیص اولیه اختلال اوتیسم کمک کرده و در صورت نیاز، داروهای را برای کمک به کودک مبتلا به اوتیسم تجویز کند.

«بِسْمِ تَعَالَى»

درباره اوتیسم چه می دانید؟

تهیه و تنظیم:

دکتر جلیل فریدفر

مرکز بهداشت دانشجویی
حوزه معاونت دانشجویی فرهنگی

کلیشه ای یا تشنج و رفتارهای خودآزار داشته باشد، داروهای
برای حذف و طبیعی شدن رفتار او تجویز می شود که موثر
هم است.

- مشاور تغذیه

برخی از بچه های اوتیسمی، مایل به رژیم فاقد گلوتن و یا
فاقد کازیین می باشند. باتوجه به اینکه هم اکنون در بسیاری از
کشورها برای کمک به کودکان اوتیسم از رژیم غذایی عاری
از کازیین استفاده می شود، پزشک یا مشاور تغذیه در این
زمینه راهنمایی می کند. مانند استفاده از شیر شتر، مکمل های
منیزیم، روغن ماهی، ملاتونین، پروبیوتیک، ویتامین D.

- استفاده از موسیقی درمانی، نقاشی و قصه گویی نیز یکی
از روش های مؤثر تربیت کودکان اوتیسم است .

- روانشناس کودک : در شناخت عادات و حالات روانی
کودک مبتلا به اختلال اوتیسم کمک کرده و ناتوانی های
کودک مبتلا به اختلال اوتیسم را در زمینه های رشد
ذهنی، روانی، و اجتماعی بررسی می کند. همچنین یک
روانشناس می تواند در بهبود رفتاری کودک مبتلا به اختلال
اوتیسم و افزایش مهارت های اجتماعی او کمک کند.

- رفتار درمانگر : این شخص می تواند علاوه بر کمک به
بهبود توانایی های کودک مبتلا به اختلال اوتیسم در کارهای
روزانه مانند لباس پوشیدن، غذا خوردن و سایر کارهای
استقلالی، همچنین در بهبود وضعیت حواس پنجگانه، قدرت
تشخیص و سایر توانایی های کودک او را یاری کند.

- کار درمانگر : یک کار درمان کودک مبتلا به اختلال اوتیسم
را در استفاده درست از عضلات و اندام های بدن برای انجام
کارهای بزرگ و کوچک بدنی می تواند یاری کند.

- گفتار درمانگر: در بهبود وضعیت گفتار کودک مبتلا به
اختلال اوتیسم و افزایش توانایی او در مهارت های کلامی بسیار
مؤثر است.

- مشاور خانواده : این شخص می تواند علاوه بر راهنمایی
در امر روابط با کودک مبتلا به اختلال اوتیسم، والدین را در
بهره وری بهتر از منابع و مراکز موجود در جامعه برای کمک
به درمان کودک کمک کند. اگر علائم اختلال اوتیسم شدید
باشد، مثلا کودک خنده های بی مورد یا حرکت های